

SIN OF IDOL WORSHIP.

Containing a selection of the most striking historical passages recorded in the Sacred Volume, on the worship of images, such as Isa. xlv. 9, 20. 1. Kings xvii.—Daniel cast into the den of lions, and Shadrack and his companions into the fiery furnace, closing with a suitable application.

வேதமொழி.

முள்ளுவது.

விக்கிரக நிக்கிரகம்.

விக்கிரகவணக்கங் கேட்டவருவித்தும் எப்படைக்
காட்டியது.

அவர்களுடைய விக்கிரகங்கள் மனிதருடைய
கைகளின் வேலையாகிய வெள்ளியும் பொன்னும்
நீதாமேன அவைகளுக்கு வாயிருந்தும் பேசாது
கண்களிருந்தும் காணாது, காதுகளிருந்தும் கே
ளாது, மூக்குகளிருந்தும் முகவாது, கைகளிரு
ந்தும் தடவாது, கால்களிருந்தும் நடவாது,
தொண்டையாற் சந்தமுங்காட்டாது, அவைக
ளைப் பண்ணுகிறவர்களும் அவைகளை நம்புகிற
வர்களும் அவைகளைப்போலிருக்கிறார்கள் இஸ்
ரவேலே சத்தரை நம்பு அவரே அவர்கள் உத
வியுங் கேடகமுமாயிருக்கிறாரென்று சொல்ல
ப்பட்டிருக்கின்றது. (நாயடு சந்தீ. ச. க.)

சனங்களின் பிரமாணங்கள் மாயையாபிருக்கின்றது. காட்டில் ஒரு மரத்தை வெட்டுகிறார்கள், அதிலே தச்சன் கைகளிலிருக்கிற வாய்ச்சியாலே வேலைசெய்யப்படும், வெள்ளியினாலும் பொன்னினாலும் அதை நேர்த்தியாக்கி அது ஆடாதபடிக்கு அதில் ஆணிகளைவைத்துச் சுத்தியல்களால் உரமாக்குகிறார்கள். அவைகள் பனைமரத்தைப்போலக்கெட்டியாபிருக்கின்றன. அவைகள் பேசமாட்டாது, அவைகள் நடக்கமாட்டாததினாலே சுமக்கப்படவேணும், அவைகளுக்குப் பயப்படாதிருங்கள் தீமைசெய்யமாட்டாது நன்மைசெய்வதும் அவைகளில் இல்லைவென்று, (யெரே. ய. ௩-௫.)

சுருபங்களை உருவாக்குகிற யாவரும் மாயதானே அவர்கள் இச்சிக்கிற காரியங்கள் ஒன்றுக்கும் உதவாது தங்களுக்கு வெட்கமாக அவர்கள் தானே அவைகளில் ஒன்றுங்காணாமலும் ஒன்றும் அறியாமலமிருக்கின்றதென்று அவைகளுக்குச் சாட்சியளாயிருக்கிறார்கள். ஒன்றுக்கு முதலாத தேவனையுருவாக்கிச் சுருபத்தை வார்க்கிறவன் எப்படிக்கொத்தவன், அவனுடைய கூட்டாளிகளெல்லாரும் வெட்குவார்கள் தொழிலாளிகள் நரசீவன்கள்தானே அவர்களெல்லாரும் கூடிக்கொண்டு நிழ்கட்டும் அவர்கள் ஏகமாய்த்திகைத்து வெட்கப்படுவார்கள். கொல்லன் இரும்பைக் குறட்டிலே தூடுக்கித் தழுவிலே வேகவைத்துச் சுத்தியல்களால் அதையுருவேறப்படுத்தித் தன் புயத்தின் பலத்தினால் அதைச் செப்பனிக்கிறான். பலமற்றுப்போசுமட்டும்

பட்டினியுமாயிருக்கிறான் இளைத்துப்போகாம
ட்டிந் தண்ணீர் குடியாமலுமிருக்கிறான்.

தச்சன் நூல்பிடித்து மட்டப்பலகையால்
மரத்துக்குக் குறிபோட்டு அதைக் கோணங்
கோணமாகப் பிடித்துக் கவராசத்தால் அதை
உள்திறி அது வீட்டிலே வாசமாயிருப்பதற்கா
க அதை ஒருபுருடனின் சாயலும் ஒருமனிதனி
ன் உருபமுமாக்குகிறான். அவன் தனக்குக்கேது
ருகளை வெட்டப்போகிறபொழுது ஒரு புன்சு
மரத்தை அல்லது கருவாலிமரத்தைத் தெரிந்
துகொண்டு காட்டுமரங்களிற் பலக்க அதைத்
தனக்கு வளர்க்கிறான் அல்லது அசோகமரத்
தை மனமுடதைப் பயிராக்கும்படிக்கு நாட்டுகி
றான். மனிதனுக்கவைகள் அடுப்புக்காகும்பொ
ழுது அவன் அவைகளிலெடுத்தக் குளிர்காய்த்
துகொள்ளுகிறான். நெருப்பை மூட்டி அப்ப
முஞ் சுடுகிறான் என்றாலும், ஒரு தேவனையும் உ
ண்டிபண்ணி அதைப்பணிந்து ஒரு கருபத்தை
அதிநூற்செப்பனிட்டு அதைவணங்குகிறான். அ
தில் ஒருபங்கை அடுப்பிலே எரிக்கிறான் ஒருபங்
கிலை இறைச்சியைச் சமைத்துப் பொரியலைப்
பொரித்துப் புகித்துத் திருத்தியாகிக் குளிர்
காய்த்துகொண்டு ஆ! ஆ! அனலானேன் நெரு
ப்பைக் கண்டேனென்று சொல்லி அதின் மிகு
தியானபங்கைத் தேவனாகவுந் தனக்குச் சுருப
மாகவுஞ் செப்பனிட்டு அதுக்கு முன்விழுந்து
அதை வணங்கி எண்ணிவிடுவி, நீ என் தேவனெ
ன்று அதைநோக்கி விண்ணப்பஞ்செய்கிறான்.
அநியாமலும் உணராமலும் இருக்கிறார்கள். எ
னென்றும் காணாதபடிக்கு அவர்கள் கண்களு

ம் உணராதபடிக்கு அவர்கள் இருதயமும் பூசு
 கப் பூசப்பட்டிருக்கின்றன. அநிலைபாதியை
 அடுப்பிலெரித்து அப்பத்தையுஞ் சுட்டு ஓறை
 ச்சியையுஞ் சமைத்துப்பொசித்தேன் அதின்
 மிகுதியானபக்கை நான் அருவருப்பாக்குவே
 னே ஒருமரத்திற் துண்டை வணங்குவேனே
 வென்று சொல்ல அவன் மன துக்குள்ளேம்தா
 ன்றவில்லை. அம்மாத்திரம் அறிவும் உணர்ச்சியு
 மில்லை. (ஏசாயா. ௪௪. ௯—௧௦.)

இந்தவசனங்களிலே சொல்லியிருக்கிற பிர
 காரமாகத்தானே இத்தேசத்தாருடைய அறிவு
 ம் அவர்கள் வணங்குகிற விக்கிரகங்களுமிருக்கி
 ன்றன. இத்தற்குமுன் மூவாயிரம் வருடமளவி
 ல் இருந்தவர்களும் இவர்களைப்போல் விக்கிர
 கங்களை வணங்கிவந்தார்கள் அதற்கு முன்னிரு
 ந்தவர்களோ இப்படி விக்கிரகங்களை வணங்கி
 னதில்லைச் சகலரும் ஒரே பராபரனை வணங்கி
 ஒரு இரட்சகர் வருவாரென்று அறிந்து அவர்
 மேல் விசுவாசமாயிருந்தார்கள். பின்பு வரவ
 ரச் சிலர் மெய்மார்க்கத்தைவிட்டு விலகிப்போ
 ய் ஆதித்தன் சந்திரன் கிரகங்கள் மிருகங்கள் ப
 ட்சிகள் முதலானவைகளையும் வீரமுள்ள மனி
 தரையும் வணங்கத் தொடங்கினார்கள் அதின்
 பின்பு தாங்கள் வணங்கின ஒவ்வொன்றின் சாய
 லாக உருவங்களை உண்டாக்கி அவைகளை வண
 கி வந்தார்கள். இதேதினாலே வந்ததென்றால்,
 அவர்கள் பராபரனை அறிந்தும் அவரைப் ப
 ராபரனென்று புகழாமலுந் தோத்திரியாமலு
 மிருந்து தங்கள் யோசனைகளிலே வீணானா
 ர்கள். புத்தியில்லாத அவர்களுடைய இருத

யம் இருளடைந்து அவர்கள் தங்களை ஞானிகளென்று சொல்லிப் பைத்தியகாரராகி அழிவில்லாத தேவனுடைய மகிமைபைய அழிவுள்ள மனிதர் பறவைகள் ஊர்வனவென்று இவைகளுடைய சுரூபமாக மாறினார்கள். அதற்காக அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களின் இச்சைகளினாலே ஒருவரோடொருவர் தங்கள் சரீரங்களைக் கனயிப்படுத்தத்தக்கதாகப் பராபரன் அவர்களை அசுத்தத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்தாரென்று சொல்லப்பட்டபடி பராபரன் அவர்களைக் கைவிட்டாரென்று தோன்றுகின்றது. அது போல இத்தேசத்தாராகிய உங்களுடைய கொண்டாட்டங்களும், பெருநாட்களும், பராபரன் உங்களைக் கைவிட்டாரென்றும், உங்கள் பொய்யும், களவும், விபசாரமும் தந்திரமும் அவருடைய முனிவும் உங்களைப் பிச் தொடர்ந்ததென்றுங் காட்டுகின்றது. ரோமர், க. அதி. உக—உச.

சத்தியத்தை நம்பாமல் அநீதியிற் பிரியமான யாவரும் ஆக்கினைக்கு உள்ளாக்கப்படும்படிக்கு அவர்கள் பொய்யானதை நம்புதற்கு ஏதுவாக வஞ்சகத்தை நடப்பிக்கிறதைப் பராபரன் அவர்களுக்கு அனுப்புவாரென்பதே. (உ. தெச. உ. யக—யஉ.)

உயிரியின் சூமாரனாகிய ஆகாப் தனக்கு முன்னிருந்த வல்லாரையும் பார்க்கக் கத்தரிச் பார்வைக்குப் பொல்லாங்கானதைச் செய்தான். நேபாத்தின் சூமாரனாகிய யெரோ பெயாமின் பாவங்களில் நடந்துகொள்ளுகிறது அவனுக்குக் கொஞ்சக் காரியமாசக் கண்

டது அவன் சீதோனியரின் இராசாவாகிய ஏ
தபாகாவின் குமாரத்தி இயேசுபேலை விவாக
ம்பண்ணிப் போய்ப் பாகாலைச் சேவித்து அ
தைப்பணிந்துகொண்டு தான் சமாரியாவிலே
கட்டின பாகாவின் வீட்டிற் பாகாலுக்குப்
பலிபீடத்தைக் கட்டுவித்தான். ஆகாப் ஒரு
தோப்பையும் வைத்தது இஸ்ரவேலின் புரா
பரணாகிய கத்தருக்குக் கோபமுண்டாக்கும்
படிக்குத் தனக்கு முன்னிருந்த இஸ்ரவேலின்
இராசாக்கள் எல்லாரையும் பார்க்க அதிகஞ்
செய்துவந்தான். (க. இரா. யசூ. ௩௩-௩௪.)

அப்பொழுது எலியா ஆகாப்புடனே என்
வாக்கின்படியேயொழிய இந்த வருஷங்களில்
பனியும் மழையும் பெய்யாதிருக்குமென்று
இஸ்ரவேலின் பராபரணாகிய கத்தருக்கு முன்
பாக சொல்லுகிறெனென்றான். யசூ. அதி. ௧. ௩.

அப்படி மூன்று வருஷமும் ஆறாமாதமும்
மழையும் பனியும் பெய்யாதிருந்தது. இயா
க்கோபு. ௩. ௩௪.

இவர்களுடைய அறிமடம் எப்படியிருக்கி
றதென்றால் ஆகாப்பென்கிற இராசாவுக்கும்
அவனுடைய தீர்க்கதரிசிகளாகிய பாகாவின்
புசாசாரி மாருக்கும் பிடித்திருந்த அறிமடம்
போலவே இருக்கின்றது. எப்படியெனில்,

ஆகாப் எலியாவைக் கண்டு அவனுடனே இ
ஸ்ரவேலைக் கலகம்பண்ணுகிறவன் நீயோவெ
ன்றான். அதற்கவன் இஸ்ரவேலைக் கலகம்ப
ண்ணுகிறவன் நானல்ல கத்தரின் கற்பனைகளை
வீட்டதினாலும் நீர் பாகால்களைப் பின்பற்
றினதினாலும் அதைக் கலகம்பண்ணினவர்கள்

நீரும் உம்முடைய தகப்பன் வீட்டாருந்தா
 னே. இப்போதுங் கருமேல் பருவதத்திலே
 இஸ்ரவேலனைத்தையும் பாகாலின் நானூற்றை
 ம்பது தீர்க்கதரிசிகளையும் ஏசுபேலின் பந்தி
 யிலே சாப்பிடுகிற தோப்பினுடைய நானூறு
 தீர்க்கதரிசிகளையும் என்னண்டைக்குக் கூட்டி
 க்கொண்டு வர ஆட்களை அனுப்புமென்றான்
 அப்படி ஆகாப் ஓஸ்ரவேற் சனங்களெல்லா
 ரிடத்திலும் ஆட்களை அனுப்பிக் கருமேல்
 பருவதத்திலே அந்தத் தீர்க்கதரிசிகளைக்கூட்டு
 வித்தான். அப்பொழுது எலியா சகல சன
 த்தண்டைக்குஞ் சேர்ந்து நீங்கள் எந்தமட்டு
 ம் இரு நினைவாக நடப்பீர்கள்? கத்தர் தெய்
 வமானால் அவரைப் பின்பற்றுங்கள், பாகால்
 தெய்வமானால் அதைப் பின்பற்றுங்களென்ற
 ன். சனம் பிரத்தியுத்தாரமாக அவனுக்கு ஒன்
 றுஞ் சொல்லவில்லை. அப்பொழுது எலியா
 சனங்களோடே கத்தரின் தீர்க்கதரிசியாய்
 நானொருவன் மாத்திரமேயிருக்கிறேன். பா
 காலின் தீர்க்கதரிசிகளோ நானூற்றைம்பது
 பெயர். இப்பொழுது இரண்டு காளைகளை
 பெங்களருக்குக் கொடுக்கக் கடவீர்கள். ஒரு
 காளைையை அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு அதை
 ச்சந்து சந்தாகத் துண்டித்து நெருப்புப்போ
 டாமல் விறகுகளின் மேல் வைக்கக்கடவார்க
 ள் நான் மற்றக்காளைையை அப்படியே செய்து
 நெருப்புப்போடாமல் விறகுகளின்மேல் வை
 ப்பேன் நீங்கள் உங்கள் தேவனுடைய நாம
 த்தைச் சொல்லிக் கூப்பிடுங்கள் நான் கத்தரு
 டைய நாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிடுவேன்

அப்பொழுது அக்கினியினாலே உத்தரவு சொல்லும் தெய்வமே தெய்வமென்றான். அப்பொழுது சனங்கள் எல்லாரும் பிரத்தியுத்தாரமாக அது நல்ல வார்த்தை என்றார்கள். அப்பொழுது எவியாப் பாகாவின் தீர்க்கதரிசிகளுடனே நீங்கள் ஒருகாலையத் தெரிந்துகொண்டு அதை ஆயத்தம்பண்ண முந்திக்கொள்ளுங்கள். ஏனெனில் நீங்கள் அநேகர். பின்பு நெருப்புப் போடாமல் உங்கள் தேவனுடைய நாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிடுங்களென்றான். அவன் தங்களுக்குக் கொடுத்த காலையை அவர்கள் வாங்கி ஆயத்தம்பண்ணிப் பாகாவே எங்களுக்குக் கேள்விகொடுமென்று காலமே தொடங்கி மத்தியானமட்டும் பாகாவின் நாமத்தைச் சொல்லிக் கூப்பிட்டார்கள் ஆகிலும் ஒருசத்தமும் மறுவுத்தாரங் கொடுக்கிறவனும் இல்லாதிருந்தது. அவர்கள் பலபீடத்துக்கு எதிரே குதித்தார்கள். மத்தியானத்திலே எவியா அவர்களைப் பரிசாசம்பண்ணி உரத்தசத்தமாய்க் கூப்பிடுங்கள். அவன் தேவன் அவன் தியானத்திலிருக்கிறான். அல்லவென்று அலுவலாயிருக்கிறான். அல்லவென்று வழிப்பிரயாணத்தில் இருக்கிறான் அல்லவென்று அவனை எழுப்பிவிட வேண்டியதாய்த் தூங்குகிறெனின்றான். அவர்கள் உரத்த சத்தமாய்க் கூப்பிட்டித் தங்கள் பழக்கத்தின்படியே இரத்தந் தங்கள் மேலே வடியுமட்டுங் தந்திகளாலும் ஊசிகளாலும் தங்களைக் கீறிக் கொண்டார்கள். மத்தியான நேரம் பின்னிட்டுப் போனபிற்பாடு அந்திக் காணிக்கை செ

லுத்தப்படும் நேரமட்டாகச் சன்னதஞ் சொ
 ல்விக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனாலும் ஒரு ச
 த்தம் வராமலும் மறுவுத்தரங் கொடுக்கிறவ
 னுங் கவனிக்கிறவனும் இல்லாமலிருந்தது. அ
 ப்பொழுது எலியா எல்லாச் சனத்தோடும் எ
 ல்னண்டையிலே சேருக்கொன்றான் எல்லாச்
 சனமும் அவனண்டையிலே சேர்ந்தபொழு
 து அவன் கத்தருடைய இடிக்கப்பட்ட பல்பீ
 டத்தைச் செப்பணிட்டு அதின் மேல் விறகு
 களை அரிக்கி அந்தக் காளையைச் சந்தாகத் து
 ண்டித்து விறகுகளின் மேல் வைத்துப், பல்
 பீடத்தைச் சுற்றி ஓடத்தக்கதாகக் கன தண்ணீ
 ரை அதின்மேல் ஊற்றிவித்து ஆயிரகாமுக்கு
 ம் இசாக்குக்கும் இயாக்கோபுக்கும் பராபர
 னாகிய கத்தாவே தேவரீர் பராபரனென்றும்
 நான் உம்முடைய தொண்டனென்றும் நான்
 இந்தக் காரியங்களை யெல்லாம் உம்முடைய வா
 ர்த்தையின்படி செய்தேனென்றும் இன்றைக்
 குத் தெரியவரப்பண்ணும் கத்தாவே தேவரீர்
 பராபரனாகிய கத்தரென்றும் தேவரீர் தங்கள்
 இருதயத்தைப் பின்னிட மறுபடியும் திருப்பி
 னீரென்றும் இந்தச் சனங்கள் அறியும்படி
 குக் கேட்டருளுங் கேட்டருளுமென்றான்.
 அப்பொழுது கத்தருடைய அக்கினி ஓறங்கி
 அந்தச் சருவாங்கத் தகனப்பலியையும் விறகு
 களையும் கற்களையும் மண்ணையும் வாய்க்காலி
 ள்ருந்த தண்ணீரையும் நக்கிப் போட்டது. சன
 மெல்லாம் இதைக்கண்டபொழுது தரையிலே
 விழுந்து கத்தரே தெய்வம் கத்தரே தெய்வ
 மென்றார்கள். (ச. இரா. யா. யா—௯௯.

காரியமிப்படியிருக்க நீங்களுங்கள் விக்கிரக வணக்கத்தை மெய்ச்சிக்கொண்டு அவைகளுக்குத் திருவிழாக்கொண்டாடுவதும் மற்றுள் சடங்காராதனைகளைச் செய்வதும் எப்படியென்றும் கொலைக்கேதுவாய் மறியல் வீட்டிலே விலங்குபூண்டிருக்கிற ஒருவன் தனது கைகளையுங் கால்களையுங் காட்டி விலங்குகளையுங்கிலுக்கி எனக்கு மிகுந்த அலங்காரமான ஆபரணங் கிடைத்திருக்கின்றது. இப்படி மதிமையேறாநக்குண்டென்று சொல்லிச் சந்தேகாஷிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கையிற் கொலைத்தீர்ப்பின் நான் வந்து எதிர்ப்பட்டதுபோலவேயிருக்கும். இப்படியிருந்து நீங்கள் கேட்டுப்போனால் உங்களுடைய பிழையாகவிருக்குமென்றி அவருடைய பிழையாகக் காணப்படமாட்டாது. விக்கிரகங்கள் யாதொரு உதவிசெய்யக் கூடியதல்ல வென்றும், அவைகளில் வைக்கிற நம்பிக்கை அவத்தமென்றும் அறிய உங்களுக்கும் அறிவுண்டு. பராபரன் ஒருவரென்றும் நீங்கள் பாவவாளிகளானதினாலே உங்களுக்குப் பாவநாசராகவிருக்கும் ஒரு இரட்சகர் தேவை யென்றும் அறியவும் உங்களுக்கு அறிவுண்டு. இப்பொழுது தேவவசனத்தை நீங்கள் கேட்டு ம் அறிந்துமிருக்கிறதினாலே இயேசுக்கிறிஸ்து தாமே உங்களுக்குத் தேவையான பாவநாசரும் இரட்சகருமாய் இருக்கிறாரென்று நீங்கள் அறிந்துகொண்டீர்கள். அப்படியிருக்கிறபடியாற் பாவச் சமுத்திரத்தில் உங்கள் சிவனைக்காக்கிற மரக்கலம்போலிருக்கிற இரட்சகரை ஏன் தள்ளுகிறீர்கள்? நீங்கள் கரையேற வழிகாட்

டும்படி வந்திருக்கிறவருடனே ஏன் சண்டை
பண்ணுகிறீர்கள்? நீங்களேன் நரகத்துக்குப்
போக இவ்வளவு பிரயாசப்படுகிறீர்கள்? திரு
ம்புலிகள் திரும்புலிகள் ஏன் அழிந்துபோக
வேண்டும்?

அப்படியே மனந் திருப்பித் தம்மை வழிப
டுகிறவர்களைப் பராபரன் கைவிடமாட்டார் எ
ன்பதற்குதாரணம். (தானியே. ௩.) நேபுசாத்
நேசர் என்கிற இராசா ஒரு பொண்ணுருவைப்
பண்ணிவித்து அதின் பிரதிட்டைக்குச் சகல
ரையும் வரவழைத்தான். அப்படியே எல்லா
ரும் வந்து அந்த உருவுக்கு எதிராக நின்றார்கள்.
அப்பொழுது இராசா எக்காளம் முதலிய வா
த்தியங்கள் தொனிக்கும்பொழுது எல்லாரும்
இந்தப் பொண்ணுருவைப் பணிந்துகொள்ளக்
கடவீர்கள். அல்லது உடனே அக்கினிச் சூளை
யிலே போடப்படுவீர்களென்று பறையடிப்பி
த்தான். அதைக் கேட்டவர்களுக்குள்ளே சா
துராக்கு, மெஷாக்கு, ஆபேத் நேகோ என்கி
ற மூன்று பெயர் தவிர மற்றெல்லாரும் அ
தைப் பணிந்து கொண்டார்கள். அதை இரா
சா அறிந்து அவர்களை அழைத்து என்னுடைய
கட்டளைப்படி நான் நிறுத்தின உருவைப்பணி
ந்துகொள்ளாதிருந்தால் இந்நேரமே அக்கினி
ச் சூளையிலே போடப்படுவீர்கள். உங்களைத்
தப்பிவிக்கப் போகிற தேவனாரென்றான்? அத
ற்கவர்கள் நாம் ஆராதனை செய்கிற பராபர
னே நம்மை விடுவிப்பார் விடுவியாதே போனா
லும் உமது உருவைப் பணிந்துகொள்வதில்லை
யென்றார்கள். உடனே அவன் கடுங்கோபம

டைந்து சூனியை அதிக அனலாக்கி இம்மூவ
 ரையும் அதிலே போடுவித்த ன். சூனையி
 யும் அனலாக்கப்பட்டபடியினாலே இவர்களைச்
 சூனையிலே போடும்படி கொண்டுபோன புரு
 ஷரைக் கொண்டுபோட்டது. இவர்களோ க
 ட்டிண்டவர்களாய்ச் சூனையின் நடுவிலே விழுந்
 தார்கள். அப்பொழுது இராசாப் பிரமிப்புட
 னே எழுந்து தனது சேர்வைக்காரரை நோக்
 கி நாம் மூன்று புருஷரையல்லோ கட்டி அக்
 கினியிலே போடுவித்தோம் என்றான். அதற்க
 வர்கள் ஆமாம், இராசாவே என்றார்கள். அத
 ற்து இராசா இதோ விடுதலையாய் அக்கினியின்
 நடுவிலே உலாவுகிற நாலுபைரைக் காண்கிறே
 ன் அவர்களிற் சேதமுமில்லை நாலாம்புருடை
 யசாயலோ தேவபுத்திரரிடம் சாயலுக்கு ஒப்
 பாணதென்று சொல்லி எரிசிற சூனையிற் வா
 சலண்டையில் வந்து உண்மைதமான பராபரனு
 டைய தாசரே புறப்பட்டு வாசுங்கனென்றான்.
 அவர்கள் வெளியே வந்தார்கள் அவர்களுடைய
 தலைமயிர் கருகவுமில்லைச் சால்லை வேறுபடவு
 மில்லையென்பதைக் கண்டு அவர்களுடைய ப
 ராபரஸ் தோத்திரிக்கப்படத்தக்கவரென்று எ
 ல்லாருஞ் சொன்ன துமன்றி இராசா அவர்களை
 ப் பார்பேல் தேசத்துக்கு அடிபதிகளாக்கினான்.

முற்றிற்று.